CZĘŚĆ LIII — № 35. ROK 27 — (1856.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Preumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena ROCZNA w Rossyi z pocztą a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli; PÓŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, $\frac{11}{23}$ MAJA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{10}{22}$ MAJA.

NOWINY DWORU.

W Niedzielę, 6 Maja, Jenerał hrabia *Ney*, Adjutant Cesarza Francuzów, miał zaszczyt być przedstawionym J. C. Wysokości W. X. Maryi Mikołajownie.

Bezpośrednio potem *Sartip Kassim-Chan*, Minister-Rezydent N. Szacha Jmci Perskiego, vice-hrabia *de Jonghe d'Ardoie*, Minister-Rezydent Króla Jmci Belgów, P. *Nazar-Aga*, Drogman Missyi Perskiej i hrabia *de Borchgrave*, Sekretarz Poselstwa Belgijskiego, mieli również zaszczyt być przedstawionemi J. C. Wysokości W. X. Maryi Mikołajównie.

We Wtorek, 8 Maja, Jenerał hrabia *Ney* i kawaler *Lobo de Moira*, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Jego Królewskiej Arcy-wiernej Mości, (Króla Portugalskiego), mieli zaszczyt być przedstawionemi J. C. Wysokości W. X. Helenie Pawłównie i J. C. Wysokości W. X. Katarzynie Michałównie oraz J. W. Xięciu Jerzemu Mecklemburg-Strelitz.

Tegoż dnia, Jenerał hrabia *Ney* miał zaszczyt być przedstawionym J. C. Wysokości W. X. Alexandrze Piotrównie.

Przez Rozkazy dzienne Cesarskie w Wydziale Wojskowości, z dnia 5 Maja, mianowani: Wojenny Gubernator miasta Kurska i Kurski Cywilny Gubernator, Jenerał-major Orszaku J. C. Mości *Łużyn*, Wojennym Gubernatorem miasta Charkowa i Charkowskim Cywilnym Gubernatorem, na miejsce Jenerał-majora hrabi *von der Osten-Sacken*, który zalicza się do piechoty linijowej; Dowodzca pułku Huzarów Xięcia Fryderyka Hessen-Kassel, Jenerał-major *Reszetiłow*, Nakaznym Atamanem Azowskiego wojska kozaków, z zaliczeniem do jazdy linijowej; Fligel-Adjutant J. C. Mości, Pułkownik pułku Gwardyjskiego Ułanów J. C. Mości baron *von Tettenborn*, Dowodzcą pułku Huzarów Xięcia Fryderyka Hessen-Kassel, z pozostaniem Fligel-adjutantem; Naczelnik Artylleryi Kaukazskiego Oddzielnego korpusu Jenerał-porucznik *Brimmer*, Pierwszym Komendantem twierdzy Nowo-Georgjewska, z zaliczeniem do Artylleryi polowej; Naczelnik 5 dywizyi Artylleryi, Jenerał-major *Meyer 1*, Naczelnikiem Artylleryi Oddzielnego Kaukazskiego korpusu; Pełniący obowiązki Izmailskiego Wojennego Gubernatora, Jenerał Inżenjerów *Lechner*, przeznaczony do zostawania przy korpusie Inżenjerów; Dowodzca pułku Dragonów J. C. Wysokości W. X. Alexandra Alexandrowicza, Pułkownik xiążę *Abamelik*, przeniesiony zostaje do Gwardyjskiego pułku Huzarów J. C. Mości, z uwolnieniem od dotychczasowych obowiązków; — 6 Maja, Liczący się w jeździe linijowej Jenerał-major xiążę *Czawczawadze 1*, otrzymuje dymissyą dla słabości zdrowia z mundurem i pensyą całkowitej gaży.

— Przez takiż Rozkaz dzienny w Wydziale Cywilno-wojskowym, z dnia 6 Maja, zostający bez urzędowania (не удѣлъ) Radzca Tajny *Briskorn*, zostaje przyjęty do czynnej służby i mianowany Członkiem Rady Wojennej i Zarządzającym Kancellaryą Ministerstwa Wojny; Zarządzający tą Kancellaryą Radzca Tajny *Ustriałow*, przeznaczony do zostawania przy Ministrze Wojny do szczególnych poleceń. — Zarazem N. Cesarz Jmć oświadcza Monarsze zadowolenie Radzcy Tajnemu *Ustriałow*, za pożyteczne prace jego i odznaczający się zarząd pomienioną Kancellaryą.

— Przez Rozkaz dzienny Cesarski w Wydziale służby Cywilnej, z dnia 26 Kwietnia, zatwierdzeni zostają na urzędach, obrani przez Szlachtę: Kuratorami zapasowych magazynów zbożowych w powiatach: Rosieńskim, Sekretarz Gubernijalny *Jakowicz*, Wiłkomirskim, niemający rangi *Koziełło* i Kowieńskim, niemający rangi *Statkowski* i *Jankowski*, tudzież Członek Rady Mohylewskiego Instytutu Wychowania Panien szlachetnych, dymissyowany Chorąży korpusu

Inżenjerów Dróg Kommunikacyj *Nitosławski;* — Mianowani: Pełniący obowiązki Towarzysza Prezesa Izby Wołyńskiej Sądu Kryminalnego Assesor Kollegialny *Serbinowicz*, pełniącym obowiązki Prokurora Gubernijalnego Grodzieńskiego; Assesor Witebskiej Izby Skarbowej, Radzca Dworu *Sienicki*, pełniącym obowiązki Radzcy Oddziału popisowego tejże Izby; — Otrzymuje urlop za granicę, licząc od 15 Maja bież. roku na trzy miesiące, Członek Rady Państwa, Radzca Tajny *Tęgoborski*.

Reskrypta Cesarskie.

I.

Na imię Kijowskiego Wojennego, Podolskiego i Wołyńskiego Jenerał-Gubernatora, Jenerał-Adjutanta, Jenerał-porucznika Xięcia Wasilczykowa.

Xiążę Hilary, synu Hilarego. Ukazem, wydanym do Rządzącego Senatu w dniu 27 Grudnia 1855 roku, uznałem za stosowne ze względu na rozległe i skomplikowane zatrudnienia urzędu Jenerał-Gubernatorów, którym, niezależnie od właściwych tego urzędu obowiązków, polecony był w pewnych miejscowościach zarząd Okręgów Naukowych, oswobodzić ich od obowiązków tego drugiego urzędu, i takowy polecić osobnym Kuratorom, stosównie do Ustawy 25 Czerwca 1835 roku.

Teraz, po wyznaczeniu Kuratora do Okręgu Naukowego Kijowskiego, miło Mi jest wyrazić wam zupełną Moją wdzięczność za wasze pożyteczne prace i troskliwość, w ciągu przeszło trzech lat, o pomyślność Uniwersytetu św. Włodzimierza i Zakładów Naukowych okręgu Kijowskiego.

Pozostaję ku wam przychylnym.

S.-Petersburg, 12 Kwietnia 1856 roku.

II.

Na imię Senatora, Rzeczywistego Tajnego Radzcy Musina-Puszkina.

Michale, synu Mikołaja. Ze względu na długoletnią, odznaczoną gorliwością, pożyteczną służbową działalność waszę, Najmiłościwiej mianowałem was Rzeczywistym Radzcą Tajnym, z uwolnieniem od urzędu Kuratora S.-Petersburgskiego Okręgu Naukowego, i z pozostawieniem was na posadzie Senatora, zachowując wam pobieraną przez was płacę.

Przy tém zdarzeniu miło Mi jest wyrazić wam Moją doskonałą wdzięczność za trzydziesto-letnią pożyteczną służbę w urzędzie Kuratora okręgów naukowych: naprzód Kazańskiego, a następnie S.-Petersburgskiego.

Pozostaję ku wam na zawsze przychylnym.

S.-Petersburg, 15 Kwietnia 1856 roku.

Na oryginałach własną J. C. Mości ręką podpisano:

ALEXANDER.

—

Przez Dyplomata Cesarskie z dnia 14 i 15 Kwietnia, Najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Św. Anny 1 klassy, Rzeczywisty Radzca Stanu, Szambelan *Richter;* — Św. Stanisława 1 klassy, Jenerał-majorowie: Jeneralnego Sztabu *Blaramberg 2*, i Orszaku J. C. Mości *Milutin*, zostający w Ministerstwie Wojny.

— Najświątobliwszy Rządzący Synod oznajmił Rządzącemu Senatowi, że pełniący obowiązki Ober-prokurora Najśw. Synodu, Radzca Tajny *Karasiewski*, po powrocie do zdrowia, objął na nowo, za Najwyższem zezwoleniem sprawowanie obowiązków urzędu Ober-prokurora, tegoż Synodu.

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 6 Maja pozostało chorych 210 — w ciągu doby zachorow. 15 — wyzdr. 2 — umarło 11 — po 7 Maja pozostało chorych 212.

W ciągu doby zachor. 15 — wyzdr. 3 — umarło 9 — po 8 Maja pozostało chorych 215.

W ciągu doby zachor. 18 — wyzdr. 5 — umarło 13 — po 9 Maja pozostało chorych 215.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Rozkaz do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego.

Przez Najwyższe Rozkazy J. C. Mości, wydane do Zarządu Cywilnego.

w S.-Petersburgu, dnia 19 Marca 1856 roku.

Przeniesiony; Pomocnik Dyrektora Kancellaryi Naczelnika guberni Kowieńskiej, Radzca Honorowy Pawłowicz, na Urzędnika dla obznajmienia się ze służbą przy Warszawskiej Komorze Celnej.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NOWINY ZE WSCHODU.

Dajemy tu text Firmanu Sułtańskiego, czyli Hatti-humajunu, ogłoszonego w Konstantynopolu 21 Lutego, zawierającego reformy na korzyść chrześcian i innych nie-muzułmańskich poddanych Tureckich.

«Tobie, mojemu Wielkiemu Wezyrowi, Mehemedowi-Emin-Aali-Paszy, ozdobionemu moim Sułtańskim orderem Medżidje pierwszego stopnia, i orderem Zasługi osobistej, niech cię udaruje Allach wielkością i niech podwoi moc twoją. Najgorętszém było życzeniem mojém zapewnić błogi byt poddanym moim wszystkich stanów, powierzonym przez Opatrzność memu Sułtańskiemu berłu, i od czasu wstąpienia mojego na tron nie przestawałem dokładać wszelkich starań moich dla dopięcia tego celu. Dzięki Wszechmocnemu, ta nieustanna troska przyniosła pożyteczne i obfite owoce. Z każdym dniem bogactwo i szczęście moich poddanych wzrastają. Pragnąc teraz przywileje ich odnowić i rozszerzyć nowemi postanowieniami dla doprowadzenia rzeczy do stanu, odpowiedniego godności mojego Cesarstwa i miejsca, zajmowanego przez nie pomiędzy oświeconemi narodami, podczas kiedy prawa Turcyi wiernością i usilnością moich poddanych i życzliwém a przyjacielskiém spółdziałaniem wielkich Mocarstw, dostojnych moich sprzymierzeńców, otrzymały zewnątrz nowe potwierdzenie, które powinno stanowić nową epokę, zamierzam pomnożyć wewnątrz dobry byt ogólny darując szczęście wszystkim moim poddanym, którzy wszyscy równi są w moich oczach i zarówno mi mili, jako połączeni między sobą miłością ojczyzny i zapewnić środki ku ciągłemu nadal pomnażaniu się pomyślności mojego Cesarstwa.

«Z tych pobudek postanowiłem i rozkazuję:

«Rękojmie, obiecane wszystkim moim poddanym Gilchanej-

skim w moim Hatti-humajunie i w postanowieniach tanzimatu, bez różnicy stanów i wyznań, niniejszém zostają zatwierdzone i utrwalone, zarazem skuteczne środki będą przedsięwzięte dla przyprowadzenia ich do zupełnego skutku.

«Wszystkie przywileje, zdawna nadane duchowieństwu wszystkich chrześciańskich i innych nie muzułmańskich wyznań w mojém Cesarstwie, pod moją opieką są potwierdzone i utrzymane.

«Każde z wyznań chrześciańskich i innych nie-muzułmańskich obowiązane jest w naznaczonym terminie, i za pomocą własnych swoich Kommisyj, z mego wysokiego zatwierdzenia, i pod nadzorem Porty, zająć się przeglądem swoich praw i przywilejów i przedstawić Porcie o reformach, jakich wymaga niniejsza epoka i stan oświaty. Władza nadana chrześciańskim patryarchom i biskupom, od Sultana Mahomeda II i jego następców, ma być ustalona odpowiednio nowemu stanowi rzeczy i moim łaskawym i wspaniałomyślnym zamiarom. Prawidło o dożywotnim obiorze patryarchów, i o rozpatrzeniu praw wyborowych będzie zastosowane do darującego się im firmanu. Patryarchowie, metropolici, arcybiskupi, biskupi i rabbini, będą, przy objęciu swoich urzędów, przyprowadzani do przysięgi według roty przepisać się mającej za wspólną zgodą między Portą i Głowami duchowieństwa różnych wyznań. Wszelkie pobory na rzecz duchowieństwa zostają uchylone i zastąpione stałemi dochodami patryarchów i naczelników duchowieństwa, przez wyznaczenie pensyj według stopnia i godności duchownej osoby. Majątki ruchome i nieruchome duchowieństwa chrześciańskiego pozostaną nietknięte; cywilny zaś zarząd chrześciańskich i innych nie-muzułmańskich wyznań będzie pod orędownictwem zgromadzenia wybranego od każdego wyznania z osób stanu duchownego i świeckiego.

«W miastach, miasteczkach i wsiach, zamieszkałych ludnością jednego wyznania, nie będą czynione żadne przeszkody ku naprawie, wedle pierwotnych planów, budowli, przeznaczonych dla nabożeństwa, szkół, szpitalów i smętarzy. Plany nowych budowli tego rodzaju, zatwierdzone przez patryarchów lub przełożonych gmin duchownych, będą wprost przedstawiane Porcie, która obowiązana zatwierdzać je albo poczynić nad niemi uwagi w zakreślonym terminie. W każdej osadzie, gdzie nie ma innych wyznań, mieszkańcy nie ulegają żadnym z zewnątrz ograniczeniom w odprawianiu nabożeństwa. W miejscach gdzie wyznania są zmieszane, każda gmina, zamieszkująca oddzielny kwartał, może też, stosując się do wyżej wspomnianych prawideł, naprawiać i odnawiać swoje kościoły, szpitale, szkoły i smętarze. Kiedy chodzić będzie o wystawienie nowych budowli, patryarchowie albo przełożeni gmin mają wyjednywać zezwolenie Porty, która, jeżeli nie znajdzie ku temu administracyjnych przeszkod, udzieli takowe, wszystkie zaś podobne czynności będą się odbywały bezpłatnie. Jakabykolwiek była liczba osób każdego wyznania, Rząd przedsięwezmie środki dla zapewnienia zupełnej swobody w odprawianiu ich nabożeństwa.

«Wszelka różnica lub nazwa, poniżająca którąkolwiek z klass moich poddanych względem drugiej, z powodu wyznania wiary, języka lub plemienia, nazawsze w aktach urzędowych zostaje zniesiona. Tak ze strony osób prywatnych jako i władz każde obelżywe nazwanie, będzie karane podług prawa. Gdy zaś wszelkie wyznania teraz i na przyszłość są w posiadłościach tureckich swobodne, przeto nikt nie spotka przeszkody w odprawianiu swego nabożeństwa i nie będzie z tego względu niepokojony. Nikt nie może być przymuszanym do zmiany religii.

«Mianowanie i wybór wszelkich urzędników w mojém Cesarstwie zupełnie zależy od najwyższej Mojej woli, i dla tego to wszyscy poddani mojego Cesarstwa, bez różnicy narodowości, będą dopuszczani do publicznych obowiązków, stosownie do swych przymiotów i zdolności, na zasadzie prawideł, wszystkim zarówno służących.

«Wszyscy poddani mojego Cesarstwa, będą bez różnicy przyjmowani do wojskowych i cywilnych szkół rządowych, tak obecnie istnących, jako i na przyszłość otworzyć się mających, z zachowaniem warunków co do wieku i examinów, postanowionych przez zwierzchność tych zakładów. Nadto każda gmina może zakładać szkoły dla wykładania nauk politycznych, kunsztów i przemysłu. Wszakże sposób wykładania i wybór professorów w tych szkołach mają zostawać pod nadzorem Rady Narodowego Oświecenia, której członkowie będą mianowani przeze mnie.

«Wszelkie sprawy handlowe, policyjne i kryminalne, do których zamieszani będą muzułmanie, chrześcianie, i inne osóby nie-muzułmańskiego wyznania, ulegają rozpoznaniu sądów mieszanych. Posiedzenia tych sądów będą publiczne, prawujące się strony będą stawiane oko na oko, oraz stawić mają świadków, których zeznania przyjmują się bez różnicy, pod przysięgą przepisaną dla każdego wyznania. Processa cywilne będą, jak dotąd, sądzone publicznie, na zasadzie praw obowiązujących, przez Rady prowincyonalne mieszane, w obecności gubernatora i sędziów z tubylców.

«Processa cywilne, jak naprzykład o spadek i inne tego rodzaju poszukiwania między poddanemi jednego wyznania, mogą, na ich żądanie, być oddawane na sąd patryarchów i gmin.

«Istnące handlowe i poprawcze prawa i prawidła procedury w sądach mieszanych będą w co-najprędszym czasie dopełnione i ogłoszone, wraz z przekładem na wszystkie języki używane w mojém Cesarstwie.

«Co najrychlej przystąpiono będzie do przekształcenia systematu więzień i innych ustanowień tego rodzaju, dla tego, iżby pogodzić prawa ludzkości ze sprawiedliwością. Żadna kara cielesna, nawet po więzieniach, nie może być inaczej wymierzana, jak stosownie do praw, wydanych przez Portę, i wszystko cokolwiek może mieć podobieństwo do tortury, zostaje stonowczo zniesione. Przekroczenia w tym względzie surowo będą karane i na zasadzie praw kryminalnych ulegną karze tak władze, któreby podobną czynność nakazały, jak i ci, co ją wykonają.

«Urządzenie policyj w stolicy, w miastach i wsiach będzie rozpoznane na nowo dla tego, iżby wszyscy spokojni poddani mego Cesarstwa byli zabezpieczeni w swoich prawach własności i osób.

«Równość w podatkowaniu i obowiązkach prowadzi za sobą i równość w prawach; dla tego to chrześcianie i inni niemuzułmanie powinni, na równi z muzułmanami, ulegać rekrutczyznie. Zastępstwo i wykup będą dopuszczone.

«W co najrychlejszym czasie będzie ogłoszone nowe prawo z przepisami dopuszczania do służby w armii chrześcian i innych niemuzułmańskich wyznań poddanych, dla tego ażeby w sposób najprzyzwoitszy zapewnić środki ich utrzymania się.

«Prowincyonalne i gminne Rady będą zreformowane w taki sposób, iżby zapewnić swobodę wyborów tak w muzułmańskich, jak w chrześciańskich i innych Gminach. Porta obmyśli najwłaściwsze środki dla otrzymania pewnych wiadomości i dla nadzoru za obradowaniem i wyrokami tych Rad.

«Gdy prawa o kupowaniu, przedaży i rozporządzaniu nieruchomemi majątkami, będą równe dla wszystkich moich poddanych, przeto wszelkim cudzoziemcom pozwala się nabywać na własność ziemię w moich posiadłościach, stosując się do praw i urządzeń Policyjnych i spełniając te same powinności, jakie pełnią krajowcy, a to na zasadzie Ugody jaka będzie zawarta z obcemi Mocarstwami.

«Podatki będę pobierane jednakowo od wszystkich poddanych w moim Cesarstwie bez różnicy stanów i religij. Obmyślane zostaną rychlejsze i skuteczniejsze środki ku usunięciu nadużyć przy pobieraniu tych podatków, w szczególności dziesięciny. Systemat poboru wprost od podatkujących, będzie stopniowo i ile można najprędzej wprowadzony, zamiast systematu Dzierżawy a to we wszystkich gałęziach dochodów Państwa. Ale dopokąd takowy systemat istnieje, zabrania się pod najsurowszą karą wszystkim agentom Rządu i członkom Medżalisa, być Dzierżawcami podatków, albo mieć udział w poborze. Podatki miejscowe będą, według możności, tak wyliczone, iżby nie uszkodzić produkcyi kraju, i nieutrudniać ruchu wewnętrznego handlu.

«Roboty pożytku publicznego będą dokonywane z summ pooddzielnie pobieranych z prowincyj, które korzystają z lądowych i wodnych Dróg Kommunikacyj.

Osobném prawem zostało już przepisano, iżby budżet wydatków i dochodów Państwa był w terminach peryodycznych i, jeżeli można będzie, rokiem naprzód przedstawiony Radzie najwyższej. Prawo to więc ma być ściśle pełnione. Budżet będzie ogłaszany corocznie i wszystkie etaty będą roztrząsane.

«Z każdej gminy będą powoływani przez Portę Naczelnik i Deputat, dla udziału w obradach najwyższej Rady za każdym razem, kiedy będzie się toczyła sprawa, tycząca się dobra ogólnego wszystkich poddanych mojego Cesarstwa. W tych zdarzeniach będą oni mianowicie powoływani przez wielkiego Wezyra. Wybór deputatów będzie coroczny. Przy objęciu obowiązku, złożą oni przysięgę. Wszyscy członkowie Rady mogą swobodnie objawiać swoje zdania, i nie podpadną za to żadnej odpowiedzialności.

«Prawa przeciw przekupstwu, lichwiarstwu i nieprawości będą stosowane prawnym porządkiem do wszystkich poddanych mojego Cesarstwa, wszelkiego stanu, stopnia i urzędu.

«W jak najprędszym czasie Rząd zajmie się reformą systematu monetarnego w mojém Cesarstwie, tudzież ustanowieniem banków i innych kredytowych zakładów, mających pomnożyć środki Turcyj, nie mniej zbudowaniem dróg i kanałów dla ułatwienia kommunikacyj. Wszystko co zawadza handlowi i rolnictwu, zostanie usunięte. Dla osiągnięcia pomienionych celów będą użyte duch i doświadczenie Europy.

«Takie są moje rozkazy i moja wola, a ty, mój Wielki Wezyrze, ogłosisz, według zwyczaju, tak w stolicy jak i we wszystkich częściach mego Cesarstwa ten Sułtański firman i przedsięwziąwszy wszystkie właściwe środki, pilnie baczyć będziesz, iżby wszystkie moje rozkazy były wypełniane z największą ścisłością.» *(P. P.)*

— Przysłano z Warny Rządowi Tureckiemu wyrok sądowy w sprawie o zamordowaniu młodej greczynki, które sprawiło było niemałe zaburzenie między tameczną ludnością grecką. Jenerał dywizyi, na którego padało podejrzenie, oczyścił się od wszelkiego zarzutu, a dwaj jego służący, uznani za winnych, skazani na karę śmierci.

— W Marsylii odebrano wiadomości ze Stambułu z dnia 5 Maja. Ramadan się rozpoczął. — Sułtan podarował Posłowi Francuzkiemu, P. Thouvenel, bogatą tabakierę. — Gazety donoszą, że Agent angielski w Marasch, P. Guarmani, został żywcem spalony i że Kady miejscowy pobudzał fanatyków do tej zbrodni. Omerowi-paszy polecono uorganizowanie kolumn ruchomych dla uspokojenia kraju, który burzy się też z powodu panującej nędzy i głodu.

— Poselstwo Rossyjskie jest wprędce oczekiwane w Stambule.

— Powstanie w Naplouse zostało poskromione za spółdziałaniem Paszy Jerozolimskiego i innych Kaimakanów.

— Podług *Nord*, Sułtan zażądał, iżby kilka anglo-francuzkich dywizyj pozostało jeszcze czas niejaki w Turcyi z powodu panujących w głębi kraju zaburzeń.

— Ratyfikacye Traktatu 30 Marca wiadome były w Stambule 28 Kwietnia. *(P. P.)*

NIEMCY.

AUSTRYA. *Wiedeń, 12 Maja.* Dowiadujemy się, że jest mowa o zreorganizowaniu konsulatów Austryackich na Wschodzie, a mianowicie o ustanowieniu kilku nowych konsulatów w portach morza Czarnęgo.

— Rząd zamyśla też o zreorganizowaniu Policyi Wiednia, mianowicie w celu ściślejszego oznaczenia zakresu władzy Rządu i Zwierzchności Gminowej w tej gałęzi służby publicznej. Kawaler Czapka, który był Burmistrzem Wiednia po rok 1848, a od tego czasu jest pensyonowanym emerytem, ma być mianowany Dyrektorem Policyi Wiedeńskiej.

— Jezuici nadzwyczaj tu są czynni. Oddano już im dwa kościoły, w tej liczbie Uniwersytetski; teraz toczą się układy

o oddaniu im też kościoła Gymnazyum Akademickiego. Zakład wychowania dzieci szlachetnego rodu wprędce będzie przez nich otwarty w okolicach Wiednia. Jezuicka szkoła prawa w Linz, otrzymała przywiléj udzielania stopni naukowych.

— Piszą w *Nord:* «Austrya nie tylko stara się o spółdziałanie Zachodu, ale czyni wielkie usiłowania dla zbliżenia się z Prussyą i innemi Dworami Niemieckiemi i tym sposobem zabezpieczenia się w swoich posiadłościach. Potém, trudno pojąć, dla czego hrabia Buol na konferencyach Paryskich nie popierał słusznych żądań Prussyi w kwestyi Neufchatel'skiej. Tym samym Kwietniowym Traktatem z roku 1854, którego utrzymania pożąda Austrya, samaż ona zaręcza nietykalność Monarchii Pruskiej. Dotąd nic nie dowodzi, iżby Austrya dopełniła tego obowiązku.» *(P. P.)*

— Czytamy w *Nord:* «Urzędowe oznajmienie Sejmowi Niemieckiemu Traktatu Paryzkiego 30 Marca, miało miejsce na posiedzeniu 8 Maja, przez wspólną Deklaracyą dwóch Dworów Niemieckich, które miały udział w Konferencyach. Podług depeszy prywatnej, ten akt, wykazując rezultata otrzymane w Paryżu, wyraża nadzieję, że skonfederowane Rządy Niemieckie przyjmą z zadowoleniem dowód, iż ufność, którą położyły w Austryi i Prussyi ostatniem Postanowieniem Sejmowém, została w pełni usprawiedliwiona.

«Donosząc o tém, gazeta półurzędowa *Korrespondencya Austryacka* dodaje, że do Kommisyi odesłany został pod rozbiór wniosek podany przez Bawaryą, tyczący się oznajmienia Sejmowi o pokoju. Gazeta nie mówi, jakiej treści był ten wniosek, ale należy się domyślać, że ta nie jest takiej natury, iżby mogła w czémkolwiek zmodyfikować postawę Sejmu w kwestyi europejskiej.»

— Jednoczasowie z rożnych stron dochodzą wiadomości o wielkich pożarach. W Saxonii, w jednym dniu 10 Maja, zgorzały w Saxonii dwa miasta, Schoeneck i Langenfeld.— W Węgrzech, w Komitacie Liptau'skim, miasto Lipt, w nocy na 27 Kwietnia zniszczone pożarem prawie do szczętu, bo ze 429 domów, 17 tylko ocalało; a 29 Kwietnia, w Trenczańskim Komitacie, spłonęło miasto Rajec; z 525 domów pozostało 60.

Wiedeń, 15 Maja. (Telegraf.) Baron von Hübner, Poseł nadzwyczajny Austryi przy Dworze Francuzkim, mianowany został Posłem zwyczajnym (Ambassadeur) tamże.

PRUSSYA. Nowa Gazeta Pruska twierdzi, że Xiążę Fryderyk-Wilhelm Pruski wyjedzie w podróż do Londynu, przez Coblentz, 17 Maja. Dowodzca 7 korpusu armii jenerał Roth von Schreckenstein będzie towarzyszył J. K. Wysokości.

LUBEKA. Xiążę Oskar Szwedzki przybył tu 12 Maja wieczorem. *(G. P.)*

DANIJA.

KOPENHAGA, *11 Maja.* (Telegraf.) Gazeta *Fadrelandet* donosi, że Rossya, Szwecya i Norwegija podpisały, 9 Maja, protokół, którym oświadczają się za skapitalizowaniem opłat za przejście ciaśniny Sund, żądaném przez Daniję. *(G. P.)*

ANGLIJA.

LONDYN, *9 Maja.* Na wniosek lorda Granville, Izba Lordów uchwaliła podziękowanie Królowej Jmci, za Jej łaskawy adress o zasługach oddanych przez jenerała Williams, oraz upoważnienie N. Pani do udzielenia jenerałowi pensyi dożywotniej 1,000 funtów sterlingów. Następnie Izba odroczyła się do 19 Maja z powodu świąt Zesłania Ducha świętego.

P. Labouchère, Minister Osad, oznajmił Izbie Gmin, że płody Kanady i wysp Indyj Wschodnich, będą wpuszczane do każdego z tych krajów bez cła.

Lord Palmerston, w odpowiedzi na pytanie, zadane przez P. J. Duncombe, potwierdził wiadomość, daną w *Morning Post*, o udzielonej amnestyi powszechnej. Z niej wyłączeni są ci tylko zesłańcy polityczni, którzy, będąc udarowani wolnością na słowo, uciekli z Australii.

— Podług *Sun*, obwieszczenie na Giełdzie nowej pożyczki małe sprawiło wrażenie i prawie żadnego na kursa nie wywarło wpływu, albowiem cyfra tej pożyczki 5,000,000 funtów sterlingów, daleko jest mniejsza niż się spodziewano.

— W *Times* czytamy: «Mianowanie Lorda Woodhouse na posadę Ministra Pełnomocnego w Petersburgu, jest skazówką, że Rząd pragnie wytrwać na nowoobranej drodze, którą kazał mu przyjąć zawod wielokrotnie doznany w ostatnich wypadkach i głos skargi publicznej. Nie jedni będą zdziwieni i niejedni zgorszeni widząc, że człowiek zaledwo trzydziestoletni, obcy zawodowi dyplomatycznemu, został obrany dla reprezentowania Anglii bezpośrednio po wielkich wypadkach, które w ostatnich czasach zaszły. Ale narod, dawszy surową naukę nieudolności, nie myśli już dziś, iżby wiek młody i brak pewnej rutyny, nabytej na niższych urzędach, stanowiły ważną w podobnych okolicznościach przeszkodę. Widzieliśmy w ostatnich latach nasze posiadłości na Północy i Wschodzie rządzone ze sławą przez ludzi, mało co starszych wiekiem od nowomianowanego Ministra Brytańskiego w Petersburgu. Jest do żałowania, że po wszystkich prawie gałęziach służby publicznej, wielkie urzędy nie mogły być dotąd zajęte jak przez osoby takiego wieku, w którym działalność ostygła, i długo praktykowana rutyna, nie są już w zgodzie z potrzebami nowej epoki. Zawod dyplomatyczny nie stanowi w tym względzie wyjątku. Można słusznie zauważać, że nagłe przemieszczanie rezydentów dyplomatycznych z Północy na Południe i ze Wschodu na Zachód, jakkolwiek usprawiedliwione przyzwoitościami służby i starszeństwa, nie daje się pogodzić z interesem kraju we względzie wielkich Poselstw. Znajomość ludzi i rzeczy, którą nabywa dyplomata koczujący i oswojenie się jego w tych przenosinach z rozmaitemi formułami stosunków międzynarodowych, nie są bez pewnej użyteczności; ale nie można też zaprzeczyć, że długie zostawanie za granicą i brak przenikliwości i gorącej działalności, które jedynie utrzymuje stały udział w życiu politycznem Rządu i w czynnym jego ruchu, czynią reprezentanta, długo nieobecnego, mało zdolnym do prowadzenia spraw swego kraju w chwilach stanowczego przesilenia. Dla takiego stanowiska jakiém jest Pe-

tersburgskie, uczennictwo odbyte przez nowego Posła w samym środkowym punkcie wielkich interessów, w tej żywotnej atmosferze uczuć narodowych i parlamentowego ruchu, będzie nieskończenie dla niego pożyteczniejszém, niż byłby nowicyat, odbyty w jakiejbądź ambassadzie.»

— Lord i Lady Palmerston, w towarzystwie świeżo owdowiałej lady Cowper, przepędzą Zielone Swiątki w Brighton, w zupełném odosobnieniu. Xiążę Devonshirn oddał w ich rozrządzenie swoją rezydencyą Kemp Town na brzegu morza.

— Miasto Norwich postanowiło wyprawić z powodu pokoju ucztę potwornej wielkości, na której będą podejmowane dzieci, uczące się w szkołach bezpłatnych tego miasta, w liczbie 7,500. Otwarta jest na ten cel składka do cyfry 1,000 funtów sterlingów.

Londyn, 12 Maja. W *Morning Post* czytamy: «Baron Brunnow, po wypełnieniu swego posłannictwa w Londynie, które zależało na złożeniu Królowej Jmci listu Cesarza Alexandra II, oznajmującego o wstąpieniu na tron J. C. Mości, wyjeżdża z Londynu dziś do Frankfurta nad Menem, gdzie ma krótko zabawić. Baron był w Londynie przyjęty tak, jak można było się spodziewać z popularności, jakiej Jego Zaćność używa w tutejszym kraju. P. Jenerał Charles Grey, Koniuszy J. K. Mości, odebrał rozkaz odjechania w przyszły Poniedziałek do Petersburga z listem N. Pani do Cesarza Jmci Wszech Rossyj.»

— Podług *Liverpool Mercury* zawarty pokój spowoduje modyfikacyą w Gabinecie, w skutek której wejdą doń niektórzy Członkowie byłego Gabinetu lorda Aberdeen, między innemi były Minister Skarbu, P. Gladstone.

— Lord Woodhouse będzie miał w Petersburgu charaktek Posła nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego. Wymieniają na jego następcę na urząd Podsekretarza Stanu w Wydziale Spraw Zagranicznych, lorda Carnaevon. Twierdzą też, że to będzie P. Byng, który obok tego zachowa swą posadę deputowanego. W takim razie obecność w Izbie Gmin Podsekretarza do Spraw Zagranicznych, byłaby wielce pożyteczną w interessie rozpraw parlamentowych.

— Bunt 3 pułku strzelców legii cudzoziemskiej w Plymouth został uskromiony. Oficerowie bez trudności rozbroili żołnierzy. Zebrany naprędce Sąd wojenny na przywódzcę buntu, skazał go na 50 uderzeń bicza. Wyrok ten został wykonany nazajutrz w obec wszystkich wojsk zgromadzonych.

— Podczas kiedy gazety donoszą nam powyższą wiadomość, telegraf przynosi z Malty tegoż rodzaju nowinę, ale większej wagi. Przyszło do walki między wojskami angielskiemi, policyą i mieszkańcami z jednej, a częścią Legii Włoskiej z drugiej strony. Walka trwała trzy dni i w dacie 8 Maja buntownicy zamknęli się w jednym z fortów, który w tej chwili jest osaczony okrętami flotty, stojącej w porcie la Vallette. Jenerał Pennefather, dowodzący na wyspie, nie wątpi o prędkiém poddaniu się. Niewiadome są przyczyny tych wypadków.

— W Marsylii odebrano wiadomości następujące z Malty, 8 Maja: «Wybuchnęło spotkanie między wojskami angielsk emi, policyą i mieszkańcami Malty, a częścią Legii Włoskiej. Jeden Inspektor Policyi został zabity i jeden oficer marynarki raniony. Jenerał Pennefather aresztował kilku włochów i maltańczyków.

«8 Maja część legii zamknęła się w forcie. Jenerał otoczył je wojskiem i kazał ustawić okręty do bombardowania. Oczekiwano rychłego poddania się buntowników.

— Królowa z Xięciem Albertem przybyli 8 Maja do Osborne-house na wyspie Wight, gdzie zabawią do 26 Maja.

— Pierwszym Sekretarzem Poselstwa w Petersburgu mianowany P. Julian Towe.

— Piszą w gazecie *United Service*, że z liczby zebranych w Spithead szalup kanonjerskich, jedna dywizya sprzedana została kompanii Wschodnio-Indyjskiej i będzie przez nią użyta na wytępienie rozbojników morskich, plądrujących po tamecznych morzach.

— Przez ostatnią pocztę lądową odebrano wiadomości z Bombay, z dnia 15 Kwietnia. Donoszą, że przyłączenie prowincyi Barode do posiadłości Anglo-Indyjskich, już się rozpoczęło. Prowincya ta, równie jak i świeżo wcielone Królestwo Oude, znajduje się na północno-zachodniej stronie Wielkich Indyj i oddawna już zostawała *pod opieką* Anglii.

— W Washington rozeszła się pogłoska, że Anglija postanowiła zająć wyspy Cinci, na Peruwiańskiém wybrzeżu, za dług Rządu Peruwjańskiego i wynikłe przy wypłacie jego spory.

— Wiadomo, że Rząd Angielski zaprzeczył w Parlamencie pogłosce, jakoby poszle wyprawę na pomoc Rpltej Costa-Rica przeciw zawłaszczeniom flibustjera Walker'a. Według ostatnich depeszy z Londynu, Walker odniosł nową porażkę, ale zarazem przejęta została korrespondencya lorda Clarendon, który, (nieobiecując wszakże pomocy w wojskach) przesłał do Costa-Rica 2,000 karabinów. Wiadomość ta potrzebuje sprawdzenia.

Londyn, 13 Maja. Dziś kapitaliści Londyńscy wezwani byli przez Ministra Skarbu dla umówienia się względem nowej pożyczki. Minister im oświadczył, że nateraz wystarczą Skarbowi 5 miljonów; i że dopiero w końcu roku 1856 lub na początku 1857 potrzeba będzie dopożyczyć jeszcze dwa miljony funtów sterlingów.

— W przyszłą Niedzielę obawiają się rozruchów w Londynie, z powodu zakazu muzykom wojskowym grania w dni świąteczne w parkach, który Rząd zmuszony był wydać na naleganie Biskupa Kantorberyjskiego. Gazety Londyńskie i sam *Morning Post* mocno naganiają ten środek, skutkiem którego mogą się ponowić przeszłoroczne sceny w Hyde-Park, zaszłe z podobnej przyczyny.

— Na Giełdzie 13 Maja, (tel.) Konsolidy 93½ — Rossyjskie 5 procentowe 104½, 4½ procentowe 94½. *(J. de S.-P.)*

FRANCYA.

PARYŻ, *13 Maja.* Monitor zawiera Dekret Cesarski, skutkiem którego artykuł projektu prawa, powołujący do służ-

by wojskowej, w roku 1857, kontyngens 140,000 rekruta z klassy 1856 roku, zastąpiony jest artykułem następującym: »Powołane będą w roku 1857 sto tysięcy rekruta z klassy roku 1856.«

— Jenerał dywizyi de Failly mianowany został Adjutantem Cesarskim na miejsce P. Canrobert, który otrzymał laskę Marszałkowską.

— Cesarzowa Jmć poraz pierwszy wyjechała 11 Maja. N. Pani jechała z Cesarzem w koczu, powożonym cugiem, z konia. Wszędzie po drodze zgromadzały się tłumy i witały NN. Państwo okrzykami entuzyazmu.

— Król Jmć Wirtembergski, 11 Maja, był w kościele protestantskim na ulicy des Billettes. O godzinie 2, J. K. Mość, w towarzystwie hrabi Ornano, jenerała Roguet i dwóch osób ze swego orszaku, jezdził do lasku Bulońskiego. O 4-tej, pieszo i sam jeden, zwiedzał Hotel Luwru, wieczorem J. K. Mość był w teatrze Rozmaitości.

— Projekt prawa, mający upoważniać Cesarza do wyznaczenia pensyj, tytułem nagrod narodowych, wielkim dygnitarzom i wysokim urzędnikom Stanu, oraz ich wdowom i sierotom, wniesiony na Izbę Prawodawczą, niedobrze był przyjęty w Kommisyi, pod rozpoznanie której został oddany. W dniu 3 Maja, podczas rozpraw Kommisyi nad tym projektem, z siedmiu jej członków, pięciu, jako: Jenerał Lebreton, P. Germain Thibaut, hrabia de Civrac, PP. Legrand i Montane, oświadczyli się przeciw niemu, a dwaj tylko, Jenerał Meslier i P. Bourcier de Villers byli za nim. Wypadek ten był dość niespodziewany.

— W Monitorze prawie codzień powtarzają się ostrzeżenia, zabraniające zamieszczać imiona osób Dworu Cesarskiego w ogłoszeniach o zawiązywaniu się rozmaitych przemysłowych spółek. Rząd bardzo mądrze czyni, starając się hamować popęd ogólny do przedsięwzięć i spekulacyj. Słychać, że na przyszłej sessyi Parlamentu będzie wniesiony projekt prawa, poddający wszystkie kompanije pod pewne ograniczenia i pod surowe kary w razach umyślnego oszustwa.

— W *Nord* czytamy: »Król Wirtembergski miał kilka ważnych konferencyj z Cesarzem, o sprawach Niemieckich i Włoskich. Król Wilhelm 1, w ciągu całego długiego panowania swego zawsze gorliwy obrońca systematu konserwecyjnego, pragnie i teraz, iżby w Europie zachowanej był stan rzeczy, ustanowiony traktami 1815 roku. Nie taił on swego niezadowolenia z powodu zmiany obecnej mappy Europy. Zapewniają, iż Król dał się słyszeć, że Sejm Niemiecki nie jest usposobiony do zadośćuczynienia Austryi, która oddawna już żąda zawarowania sobie ze strony Związku wszystkich swoich, nawet nie-germańskich posiadłości. I tak, Austrya przewiduje znowu burzę od Włoch, i dla tego to przedsiębierze wszelkie ostrożności i szuka podpory dla siebie. Nawiedziny Króla Wirtembergskiego nie uczyniły w Paryżu żadnego wrażenia, ale będą miały mocny wpływ na wypadki, jakie wprędce zajdą w Europie. W towarzystwach urzędowych, w salonach dyplomatycznych i na Bursie wszyscy są zajęci sprawami Włoch i poruszeniem umysłów w tym kraju.

— Redaktor gazety *Constitutionnel*, P. Granier de Cassagnac otrzymał Austryacki order Franciszka Józefa, przy nader pochlebnym liście P. Hubner za to, iż w ciągu wojny z wielką gorliwością i talentem obstawał za przymierzem Austro-Francuzkiém.

— Umarł w Paryżu najstarszy wiekiem i bodaj najpłodniejszy z pisarzy dramatycznych francuzkich, P. Simonin. Miał wieku 76 lat; sam, lub we spółce z innemi, napisał przeszło dwieście sztuk teatralnych.

— Król Jmć Wirtembergski odjechał dziś na powrot do Niemiec, spędziwszy dziesięć dni w Paryżu.

— Na Giełdzie 14 Maja, 4½ procentowe 94 franki — 3½ procentowe 75 franków 40 centimów. *(J. de S.-P.)*

WŁOCHY.

SARDYNIJA. W *Journal des Débats* czytamy: »Odebraliśmy zdanie sprawy z drugiego posiedzenia Izby Deputowanych Sardyńskich. Hrabia de Cavour oznajmił, że Rząd Angielski, który już pożyczył Sardyńskiemu 50 miljonów franków, ofiarował mu jeszcze 25 miljonów, ale że ta summa, szczęściem, nie będzie potrzebną.

»P. de Cavour następnie odczytał jednę z not, wręczonych przez niego Ministrom Spraw Zagranicznych Anglii i Francyi. Nie jest to ta w której rzecz idzie o polityce ogólnej Włoch i o reformach, mających się wprowadzić w organizacyi rozmaitych krajów. W niej, pełnomocnicy Sardyńscy wykazują, że milczenie, zachowane przez Kongress co do spraw Włoskich, mogłoby mieć smutne następstwa; że Włosi uzbroili się w cierpliwość, jedynie w nadziei, że zgromadzone na Kongress Mocarstwa, zajmą się niemi, i że zawod, jakiegoby doznali, miałby skutkiem przejście ich na stronę rewolucyonistów.

»Tym sposobem (mówi dalej Nota), polityka umiarkowana Sardynii, znajdzie się zagrożoną i skompromitowaną z dwóch stron przeciwnych: i przez rewolucyą, i przez przeciwdziałanie rewolucyi. Austrya zajmuje swemi wojskami większą czyść Italii; morze Adryatyckie obróciła w austryackie jezioro, a nad granicą Sardynii stoi jako groźba zbrojna i nieustająca. Sardynija, pod naciskiem tego niebezpieczeństwa, może być zmuszona do ostatecznych środków, a z drugiej strony, jeżeli dadzą jej upaść, Austrya nabędzie na zachodzie nieprzepartej przewagi.«

— W *Nord* piszą: »Nota 16 Kwietnia, wręczona przez hrabię de Cavour Lordowi Clarendon i hrabi Walewskiemu (*) uczyniła mocne wrażenie. W ogłoszeniu urzędowém tej noty przez Rząd Sardyński, wszyscy widzą, że Rząd ten postanowił przyśpieszyć przewrot we Włoszech. W Izbie Deputowanych Sardyńskich następne słowa P. Magniani, były przyjęte głośnemi oklaski: »Ministrowie Królewscy! Rzeczy doszły dziś do tego stopnia, że musicie albo się cofnąć, albo

(*) Przekład textu tej noty, tak często wspominanej w gazetach, umieścimy w przyszłym N° Tygodnika.

«stanowczo postępować naprzód, dla dzielnego i prawego «spełnienia dzieła, które przeznaczenie wam powierzyło ku «uszczęśliwieniu Itali.» Przedstawienie noty przez hrabię de Cavour bezpośrednio po tych słowach, stanowi fakt niemałej wagi. Gabinet Angielski niechciałby zaczynać działać we Włoszech przed dwoma lub trzema miesiącami, ale Sardynija śpieszy się. Legija anglo-włoska, dowodzona przez oficerów angielskich, jest, i, jak twierdzą, pozostanie nierozpuszczoną, bowiem może się wprędce przydać. Austrya nalega o jej rozwiązanie, na mocy tego, że pokój jest już podpisany, ale gabinet Angielski dotąd uchylił się od wszelkiej stanowczej odpowiedzi.»

— Depesza telegraficzna z Turynu, 8 Maja, donosi, że Posłem do Petersburga mianowany będzie Margrabia Alfieri de Sostegno.

NEAPOL. Do Nowej Gazety Pruskiej piszą z Neapolu 1 Maja: «Oczekujemy tu smutnej przyszłości. Rozprawy w Paryżu na konferencyach o Włoszech, wzburzyły wszystkie nasze rewolucyjne umysły i Rząd znowu był zmuszony przedsięwziąć surowe środki. (Cóż będzie za odebraniem tam noty hrabi de Cavour i jego objaśnień w Izbie? Do tego należy dodać, że zawsze jeszcze Neapol zostaje w niesprzyjających stosunkach względem Francyi i Anglii. Uprzejmości barona Brennier (Posła Francuzkiego), nikogo nie zwiodą i my wszyscy wiemy, że jedynie Posłowie Pruski i Rossyjski wstrzymali nową notę, którą tu miały pzzysłać Mocarstwa Zachodnie. Rząd tutejszy nie może nic więcej uczynić nad to co już uczynił, mianowicie., w ciągu pięciu lat uwolnił wszystkich politycznych przestępców, których swoboda nie zagrażała bezpieczeństwu Królestwa.»

RZYM, *3 Maja.* W *Messagiere di Modena* piszą, że tutejszy garnizon francuzki, znacznie osłabiony wysłaniem części wojsk do Krymu, będzie nanowo uzupełniony. I tak, Rząd Francuzki bynajmniej nie myśli o opuszczeniu zajętego przez się ważnego stanowiska. *(P. P.)*

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

PRUSSY. Król Jmć, zatrzymany lekką słabością, wyjedzie z rana, 17 Maja, do Królewca, na spotkanie N. Siostry Swojej, Cesarzowej-Matki Rossyjskiej. 15 b. m. wyjechali tamże Poseł Rossyjski baron Budberg, Pełnomocnik wojskowy hrabia Benkendorff, oraz pułkownicy baron Manteuffel i von Schütz, wyznaczeni do pełnienia służby: pierwszy przy N. Pani, a drugi przy Wielkim Xięciu Michale Mikołajowiczu, Szefie 4 pułku huzarów, dowodzonego przez P. Schütz.

— Król Jmć, dowiedziawszy się o zaszłym w Berlinie, 12 Maja, zgonie xiężny Paskiewicz, wdowie Feldmarszałka, posłał swego adjutanta, podpułkownika Schlegell, do przybyłych osób z rodziny nieboszczki, z wyrażeniem ubolewania N. Pana i dla dowiedzenia się, jakie są ich życzenia względem przewiezienia zwłok xiężny.

PARYŻ, *14 Maja.* Dziś Cesarz i Cesarzowa JJ. przejechali na letnią rezydencyą do St.-Cloud.

Paryż, 16 Maja. (Telegraf.) Dekretem z dnia wczorajszego baron de Bourqueney mianowany Posłem (Ambassadeur) w Wiedniu. — Wczora Arcyxiążę Ferdynand - Maxymiljan, młodszy brat Cesarza Austryackiego, przybył do St. Cloud. Cesarz Francuzów przyjął go na wschodach i odprowadził do Cesarzowej.

LONDYN. Parlament odroczył się do 19 Maja. — Królowa przyjeżdżała 12 Maja z Osborne do Portsmouth dla obejrzenia 8 pułku huzarów, który wrócił z Krymu. — Lord Palmerston nieco niedomaga; już na ostatniém posiedzeniu zauważano, że suchy kaszel często przerywał mu mowę. *(J. de S.-P.)*

Ogłoszenia od Rządzącego Senatu.

Kancellarya Ogólnego Zgromadzenia pierwszych trzech i Heroldyjnego Departamentów Senatu wzywa strony do odczytania i podpisania w terminie ustanowionym 2572 artykułem, zapiski w sprawie:

szl. *Łazarewicza-Szepielewicza* ze szl. *Sawickiemi.*

—

Na Zdanie Kommisyi Prośb, przeniesiona została do Senatu, w miesiącu Kwietniu b. r. sprawa

Bazylego *Łopatińskiego*, mieszkańca wsi niższego Olczydaju, w gub. Podolskiej, o jego szlacheckiej rodowitości.

—

Do Ogólnego Zgromadzenia 4, 5 i Granicznego Departamentów, z powodu różności zdań, przeszły sprawy:

1.) 18 Kwietnia, o długach obyw. *Hłasko.*

2.) 24 ——— o grunta sporne między Skarbem i obyw. *Mieleniewskim.*

3.) 26 tegoż m., obyw. *Fribessów* z kupcami *Szyblerami* i *Klermontami.*

4.) tegoż dnia, o prawie dożywotniém hrabiny *Branickiej* na dobrach jej męża.

—

W Ogólném Zgromadzeniu 4, 5 i Granicznego Departamentów naznaczone są do wysłuchania, na 11 Maja, sprawy:

1.) O gruntach i młynie obyw. *Połtowicza.*

2.) O majątek Łauksodzie.

—

W Ogólném Zgromadzeniu trzech pierwszych i Heroldyjnego Depart. wysłuchana została, 27 Kwietnia, sprawa:

xięcia Leona *Wittgensteina* o wynagrodzenie go za grunta majątku Williampol, zajęte pod obóz.

—

W 1 Oddz. 3 Depart. naznaczona została do wysłuchania, na 8 Maja, sprawa:

włościan *Sienkiewiczów*, poszukujących wolności z pod władania obyw. *Czapskich* i *Nielubowiczów.*

(Ogł. Sen. 3 Maja.)

Печатать позволяется С.-Петербургъ, 10 Мая 1856 года. *Цензоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.